

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**P. Virgilio Maronis Aliorumque Poetarum Opuscula, Sive
Lvsvs**

Vergilius Maro, Publius

Antverpiae, 1566

C. Pedonis Albinovani In Mæcenatis Obitum Elegeia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69268)

- Sed non incolumis dominum sua præda secuta est.
 Cunctanteis vorat ignis, & undique torret auaros,
 Consequitur fugissè ratos, & præmia captis
 Concrepat, ac nullis parsura incendia pascunt,
 5 Vel solis parsura * pijs. nanque optima proles
 * Amphinomus, frater que, pari sub munere fortes,
 Cum iam vicinis streperent incendia tectis,
 Adspiciunt pigrumq; patrem, matrem que, senem que,
 Eheu defessos posuisse in limine membra.
 10 Parcite auara manus, dites attollite prædas:
 Illis diuitia sola, mater que, pater que:
 Hanc rapiunt prædam, medium que exire per ignem
 Ipso dante fidem properant. ô maxima rerum,
 Et meritò pietas, homini tutissima virtus.
 15 Erubuere pios iuuenes attingere flamma:
 Et quacunque ferunt illi vestigia, cedunt.
 Felix illa dies, illa est innoxia terra.
 Dextra saua tenent, leuâque incendia feruent.
 Ille per obliquos igneis, frater que triumphans,
 20 Tutus uterque pio sub pondere sufficit illa:
 Et circa geminos auidus sibi temperat ignis.
 Incolumes abeunt tandem, & sua Numina secum
 Salua ferunt: illos mirantur carmina vatum.
 Illéque se posuit claro sub nomine Ditis.
 25 Nec sanctos iuuenis attingunt sordida fata:
 Sed verè cessere domus, & iura piorum.

deis

Ita legit Ma-
riangelus Ac-
cursius in Dia-
triba in Auso-
nium.

C. PEDONIS ALBINOVANI

IN MÆCENATIS OBITVM

ELEGIA.

30

D EFLERAM iuuenis tristi modò carmine fata:
 Sunt etiam merito carmina danda seni.

Vt

Vt iuuenis deflendus erat tam candidus, & tam
 Longius annoso viuere dignus auo.
 Irreligata ratis nunquam defessa carina,
 It, redit in vastos semper onusta lacus.
 Illa rapit iuuenes prima florente iuuenta:
 Non oblita rapit sed tamen illa senes.
 Nec mihi Macenas tecum fuit usus amici:
 Lollius hoc ergo conciliauit opus.
 Fidus erat nobis nam propter Caesaris arma,
 Caesaris & similem propter in arma fidem.
 Regis eras genus Etrusci: tu Caesaris almi
 Dexteræ, Romanæ tu vigil urbis eras.
 Omnia cum posses, tanto tam carus amico:
 Te sensit nemo posse nocere tamen.
 Pallade cum docta Phæbus donauerat arteis.
 Tu decus, & laudes huius, & huius eras.
 Vincit vulgareis, vincit Beryllus arenas,
 Litore in extremo quas simul vnda mouet.
 Quod discinctus eras animo quoque, carpitur unum:
 Diluitur nimia simplicitate tua.
 Sic illi vixere, quibus fuit aurea virgo:
 Quæ bene præcinctos postmodo pulsa fugit.
 Inuide, quid tandem tunica nocuere soluta?
 Aut tibi ventosi quid nocuere sinus?
 Num minus urbis erat custos, & Caesaris hospes?
 Num tibi non tutas fecit in vrbe vias?
 Nocte sub obscura quis te *spoliauit amantem?
 Quis tetigit ferro durior ipse latus?
 Maius erat potuisse tamen, nec velle triumphos:
 Maior res, magnis abstinuisse, fuit.
 Maluit umbrosam quercum, Nymphasq; canenteis,
 Paucâ que pomosi iugera certa soli.

volauit

Pieridas

- Pieridas, Phœbum'que colens in mollibus hortis
 Sederat argutas garrulus inter auis.
 Marmora Mœoniæ vincunt monumenta libelli:
 Viuitur ingenio: cetera mortis erunt.
- 5 Quid faceret? defunctus erat, comes impiger idem,
 Miles & Augusti fortis, & vsque pius.
 Illum Piscosi viderunt saxa Pelori
 Ignibus hostilis reddere ligna ratis.
 Puluere in Emathio fortem videre Philippi.
- 10 Quàm tunc ille tener! quàm grauis hostis erat!
 Cùm freta Niliacæ texerunt lata carinae,
 Fortis erat circum, fortis & ante Ducem.
 Militis Eoi fugientis terga secutus,
 Territus ad Nili dum fugit ille caput,
- 15 Pax erat, hæc illos laxarunt otia cultus.
 Omnia victores Marte sedente decent.
 Accius ipse lyram plectro percussit eburno,
 Postquam vidtrices conticuere tubæ.
 Hic modè miles erat, ne posset femina Romam
- 20 Docuitm stupri turpis habere sui.
 Hic tela in profugos (tantùm curuauerat arcum)
 Misit ad extremos exorientis equos.
 Bacche, coloratos postquam denicimus Indos,
 Potasti galea dulce iuuante merum.
- 25 Et tibi securo tunicæ fluxere solutæ:
 Te puto purpureas tunc habuisse duas.
 Sum memor, & certè memini sic ducere thyrsos
 Brachia purpurea candidiora niue.
 Et tibi thyrsus erat gemmis ornatus, & auro:
- 30 Serpentes edera vix habuere locum.
 Argentata tuos etiam sandalia talos
 Vinxerunt certè: nec, puto, Bacche negas.

Mollin's

Mollius es solito mecum tum multa locutus,
 Et tibi consultò verba fuere nona.
 Impiger Alceide multo defuncte labore,
 Sic memorant curas te posuisse tuas.
 Sic te cum tenera letum lusisse puella
 Oblitum Nemea, iam que Erimantbe tui.
 Ultra nunquid erat? torsisti pollice fusos:
 Lenisti morſu leuia fila parum.
 Percussit crebros te propter Lydia nodos.
 Te propter dura stamina rupta manu. 10
 Lydia te tunicas iussit lasciuia fluentis
 Inter lanificas ducere saepe suas.
 Claua torosa tibi pariter cum pelle iacebat,
 Quam pede suspensò percutiebat Amor.
 Quis fore credebat, premeret cum iam impiger infans 15
 Hydros ingenteis vix capiente manu?
 Cum iue renascentem tereret, velociter Hydram?
 Frangeret immaneis vel Diomedis equos?
 Vel tribus aduersis communem fratribus alium,
 Et sex aduersas solus in arma manus? 20
 Fudit Aloidas postquam dominator Olympi,
 Dicitur in nitidum procubuisse* diem:
 Atque aquilam misisse suam, quæ quæreret, ecquis
 Posset amaturo vina referre Ioui:
 Valle sub Idea dum te formose sacerdos 25
 Inuenit, & presso molliter ungue rapit.
 Sic est: victor amet, victor potiatur in umbra,
 *Victor odorata dormiat in que rosa.
 Victorem victus metuat: metus imperet illi,
 Membra nec in strata sternere discat humo. 30
 Tempora dispensant usus, & tempora cultus:
 Hac homines, pecudes, hac moderantur aueis.

& Eolidas
bouem.

Victus
Victus aret, vi-
ctusque metat

Lux

Lux est, taurus arat: nox est, requiescit. arator
 Liberat emerito feruida colla boui.
 Conglaciantur aqua: scopulis se condit hirundo:
 Verberat egelidos garrula Vere lacus.
 5 Caesar amicus erat: poterat vixisse solutè,
 Cùm iam Caesar idem, quod cupiebat, erat:
 Indulfit merito: non est temerarius ille.
 Vicinus: Augusto iudice dignus erat.
 Argo saxa pauens postquam Scyllèia legit,
 10 Cyaneos que metus iam religanda ratis:
 Viscera dissecti * mutauit in arietis agnum
 * Aetias, & succis omne perita suis.
 His te Macenas iuuenescere posse decebat. ?
 Hac utinam nobis Colchidos herba foret.
 15 Redditur arboribus florens reuidentibus atas:
 Ergo non homini, quod fuit antè, redit?
 Vinaces que magis ceruos decet esse pauenteis,
 Si quorum in torua cornua fronte rigent:
 Viuere cornices multos dicuntur in annos:
 20 Cur nos angusta conditione sumus?
 Pascitur Aurora Titihonus nectare coniux:
 Atque ita iam tremulo nulla senecta nocet.
 Ut tibi vita foret semper medicamine sacro,
 Te vellem Aurora complacuisse virum.
 25 Illius aptus eras croceo recubare cubili:
 Et modo puniceo rore leuante torum:
 Illius aptus eras roseas * adiungere bigas.
 Tu dare purpurea lora regenda manu:
 Tu mulcere iubam, cùm iam torsisset habenas
 30 Procedente die respicientis equi.
 Quæsiuere tori inuenem sic Hesperon illum
 Quem nexum medio soluit in igne Venus.

mutauerat
 arietis agno
 Aetias,
 Medea Aetææ
 regis Colchorū
 filia.

tu iungere

Quem

Quem nunc in fuscis placida sub nocte nitentem
Luciferum contra currere cernis equis.

Hic tibi Corycium, castias hic donat olenteis.

Hic è palmiferis balsama missa iugis.

Nunc pretium candoris habes: nunc redditus umbris, 5

Te sumus obliti decubuisse senem.

Ter Pylium fleuere sui, ter Nestora canum:

Dicebantque
tamen non

*Dicebant tamen hunc non satis esse senem.

Nestoris annosi vixisses sacula, si me

Dispensata tibi stamina mente forent. 10

Nunc ego quid possum? tellus leuis ossa teneto,

Pendula librato pondus & ipsa tuum:

Semper ferta tibi dabimus, tibi semper odores:

Non unquam sitiens florida semper eris.

Sic est Mæcnas fato veniente locutus, 15

Frigidus, & iam iam cum moriturus erat.

Mène, inquit, iuuenis primæui Iupiter ante

Augustam Bruti non cecidisse fidem?

Pectore maturo fuerat puer, integer aeo,

Et magnum magni Caesaris illud opus. 20

Discedo: vellem que prius non omnia dixit,

Incidit que pudor, que propè dixit amor.

Sed manifestus erat moriens: quarebat amata

Coniugis amplexus, oscula, verba, manus.

Si tamen hoc satis est, vixi te Cesare amico: 25

Et morior, dixit, dum morior que, satis.

Mollibus ex oculis aliquis tibi procidet humor,

Cum dicar subita voce fuisse tibi.

Hoc mihi contingat: iaccam tellure sub aqua:

Nec tamen hoc ultra me potuisse velim: 30

Sed meminisse velim. viam sermonibus: illic

Semper ero: semper si meminisse voles.

Et

Et decet, & certè vinam tibi semper amicus:

Nec tibi qui moritur, desinit esse tuus.

Ipsè ego quidquid ero cineres, inter que fauillas,

Tunc ego non potero non memor esse tui.

quoque

5 Exemplum vixi te propter molle beate:

Vnus Macenas teque ego propter eram.

Arbiter ipse fui: volui, quod contigit esse:

Pectus eram verè pectoris ipse tui.

Vive diu mi care senex: pete sidera serò.

10 Est opus hoc terris: te quoque velle decet.

Et tibi succrescant iuvenes bis Casare digni,

Et tradant porrò Cesaris vsque genus.

Sic securà tibi cum primùm Luia coniux,

Expleat amissi munera rupta gener.

15 Cùm Deus in terris Diuis insignis auitis,

Te Venus in patrio collocet alma sinu.

P. VIRGILII MARONIS

EPIGRAMMATA.

20

Laudes hortuli.

Iambici Sene.
rij.

DESTE *Muse*, maximi proles Iouis:

A *Laudes feracis predicemus hortuli.*

Hortus salubres corpori præbet cibos,

25 *Varios que cultus sæpe cultori refert:*

Olus suaue, multiplex herba genus,

Vnas nitenteis, atque fetus arborum,

Non desit hortis & voluptas maxima,

Multis que mista commodis iucunditas.

30 *Aqua strepentis vitreus lambit liquor:*

Sulco que ductus, irrigat riuus sata.

Flores nitescunt discolorè gramine,

e 3

Pingunt-